

KÜTÜPHANECİLİK EĞİTİMİNDEKİ EKSİKLİKLER

Kim?
Uğur BİLGE

Bu yıl üçüncü mezunlarını vermiş olan Kütüphanecilik Enstitüsü, önümüzdeki yıl kurucusu Ford Vakfının yönetiminden Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesinin yönetimine devrolunacaktır. Bu devroluştan sonra Enstitü nasıl bir çehre alacaktır? Derslerde ve yönetimde şimdiedek uygulanan yöntem mi sürdürülecek, yoksa bizim ihtiyaçlarımıza göre yeni bir biçim mi alacak? Üzerinde durulmağa, merak edilmeğe değer bir sorun.

Şimdiedek yapılan dersler, Amerikan kütüphaneleri, Amerikan enstitürüksiyonu, Amerikan... üzerinde, Türk toplumunun gereklerinden uzaktır. Bu uzaklık içinde yetişen arkadaşların da kütüphanelerimize kolayca alışabilecekleri düşünülemezdi. Ve nitekim hiçbir arkadaş çalıştığı yeri memnun edemediği gibi memnun da olamadı. Çalışma uyumunu bozmamak için dört yıllık eğitiminde edindiği bilgileri unutmak zorunluluğunu duydular. Çalıştıkları yerlerde yönetici olanlar öğrendiklerini uygulayabilme durumundadırlar ancak. Onlar da ilgisizlerin karışmalarından vakit bulabilirlerse.

Bizim için ayrı bir önem taşıyan yazma kitaplar konusunda çalışabilecek eleman bugün mezunlar arasında yoktur. Ve uygulanan yöntemle de olamaz. Çünkü on iki derslik bir Yazma Eserler kursu bu iş için yeterli değildir. Dört devrelik eski yazı dersleri de yazmalar konusu için bir şifa olmaktan uzaktır.

Öğretimde uzmanlaşma olmadığından kütüphaneciliğin her dalı için gereken yardımcıları okumak durumu da yoktur. Örneğin çocuk kütüphanecileri için gerekli olan pedagoji okunamamaktadır. Yardımcılarını kendisi seçen öğrenci de en kolay bulduğu bölümü almaktadır. Böyle bir açığın öğrencilere verilmemesi gerekir. Eğitim psikolojisi ve pedagoji, kütüphaneciliğin temel dersleri arasına alınmalıdır.

Öğretimde, uzmanlaşmanın gereği duyulmaktadır.